

disse Forhold giver jeg ikke en Dre, saa stemmer jeg imod det.

Carlsen: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet i Dag, saa meget mere som jeg ikke er raff: men der er faldet Ytringer fra forskjellige Sider, som jeg ikke let kan lade gaa hen uden at gjøre et Par Bemærkninger til. Der er kommet f. Ex. et Par Ytringer fra det ærede 1ste Medlem for 11te Kredss (Termansen) om, at han nok vilde stemme for dette Forslag, men ikke havde Haab om dets Gjennemførelse, hvis Regjeringen ikke traadte af. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem; har jeg Urret, beder jeg om Forladelse. Jeg kan ikke se, at der er nogen virkelig Grund til at opgive Haabet i saa Henseende. Jeg kan paa ingen Maade tro, at den besynderlige Forvirring, jeg kunde næsten sige Forkogling, som er kommet over Folk, overhovedet kan blive langvarig. Jeg tror virkelig, at det er en fuldstændig Misforstaelse, naar man tror, at man lettere kan taale at opsætte at befæste Landet med det Nødvendige, end man kan taale at beholde det nuværende Ministerium. Det er virkelig to Ting, der ikke svare til hinanden. Vrede Medlemmer, som have den samme Grundtante, have ofte sagt, at det er et dygtigt og fortræffeligt Ministerium i mange Henseender, som vi nu have, men at de kun ikke kunne lide, at det blev siddende, fordi det ikke vil fortolke Grundloven saaledes, som deres Førere fandt rigtigt. Men er det Noget, som man tror at kunne fordrive dette Ministerium fra Pladserne med, naar det ellers mener, at det er dets Pligt at blive, at man negter det de fornødne Penge til de nødvendige Befæstningsanlæg? Det kan jeg aldeles ikke forstaa. Jeg vilde i de ærede Medlemmers Sted opgives Visnepolitikken, og hvis jeg vilde have Forandringer i Forsætningen, vilde jeg gaa den Vej, som Grundloven har foreskrevet, saaledes at der dog var en Mulighed for at opnaa Noget. Jeg for min Del tror og haaber sikkert, at de ad den Vej, som de ere slaaede ind paa, og som jeg anser for fordelbar, ikke vil naae at komme derhen, hvor de ønske. Jeg er overtydet om, at Danmark vil blive 2 å 3 Gange befæstet, inden de naae derhen, det er min fulde Overbevisning, om jeg ogsaa skulde tage feil, thi Folkets Stemning og Stemningen vil vende sig, De ville se, at det er altfor store Ting, der her handles om, til at de kunne gjøre dem afhængige af et Ministerium, eller af at det eller det Parti skal komme til Roret. Det er mit Haab og min Tro, at dette ikke vil ske, de ville blive skuffede, hvis de ville vedblive paa den Maade,

men paa den anden Side vil jeg ikke negte, at jeg har en Frygt for, at hvis Vorherre ikke tager sig af os, saa bære vi os saaledes ad, at vi komme under fremmed Hæl. (Hør! Hør!)

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg kan fatte mig i Northed med Hensyn til de Udtalelser, der ere faldne ved 1ste Behandling her i Dag. Jeg giver nemlig det ærede 3die Medlem for 1ste Kredss (Blom) Ret i, at det ikke kan nytte Noget her at indlade sig paa Detailler, kun det eventuelle Udvalg vil jeg være i Stand til at sætte ind i de forskjellige Ting, der nærmere hører med til dette Lovforslag. Jeg skal kun udtale min Tak for den Tilslutning, Forslaget har faaet fra flere Sider og navnlig ogsaa fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kredss (Bloug). Naar han mente, at det var mindre heldigt, at Forslaget ikke var forelagt i 3 enkelte Dele, at der altsaa var forelagt for meget nu, saa skal jeg kun gjøre den Bemærkning dertil, at, saa vidt jeg erindrer, er Forslaget tidligere kommet delvis frem dels i 1873 dels i 1874 og 1875, det var netop en stykkevis Fremkomst af Forslaget; men det nyttede jo ikke Noget, jeg har det Indtryk af Forhandlingerne den Gang, som jeg har fulgt meget nøie, at netop det ikke tilfalte, at man ikke fik nøiagtig at vide Størrelsen af de Fordringer, der stilledes. Derfor gif man over til at forelægge det Hele, saaledes at de Forsamlinger, der skulde bevilge Pengene, kunne se, hvad der fordrødes, og nu har man af særlige Grunde i Nar gaaet et lille Skridt tilbage saaledes, at man har delt det i to Dele. Hvad Garnisoneringsspørgsmaalet angaar, som er blevet omtalt af det ærede Medlem, saa er det en Selvsølge, at en Ordning af dette Forhold er en nødvendig Følge af dette Forslag, saaledes som det ogsaa er anthydet i Motiverne, men Overvejelserne har ikke kunnet fremmes saa tidlig denne Gang, at der i Forbindelse med dette Forslag har kunnet komme et Forslag om Omgarnisoneringen af Tropperne. Jeg skal endnu komme med et Par Udtalelser i Anledning af, hvad der er kommet frem fra deres Side, som maa siges at være bestemte Modstandere af Forslaget. Jeg skal først holde mig til det ærede 1ste Medlem for 3die Kredss (Strandskov). Han hører jo til dem, der ville have, at der skal gjøres Noget, ja endogaa noget meget Betydeligt for Forsvaret, han siger, at han vil gaa til selv meget store Udgifter, naar han blot kunde se, at det kunde nytte Noget. Det er dog altid Noget, som maa paaskønnes;